

SENTÈNCIA 2001-13 DE 9 DE MARÇ DE 2001

CARRETERES. Realització de les obres necessàries per a permetre l'accés rodat a una finca. COMUNS. Competència per a la millora de les carreteres secundàries. RESPONSABILITAT PATRIMONIAL DE L'ADMINISTRACIÓ. Termini per a l'exercici de l'acció indemnitzatòria.

Ponent : M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A N T E C E D E N T S   D E   F E T

1r.- La sentència de 15 de maig de 2000 de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, a la qual es fa expressa referència quan a l'exposició de fets i les al·legacions de les parts, va estimar la demanda formulada pel Sr. P.R.C. contra el M.I. Govern, anul·lant el Decret núm. F/99/0033 de 27 de gener de 1999, i va condemnar l'Administració a prendre les mesures necessàries per a que s'obri l'accés a les propietats de l'agent en les condicions normals i aptes pel correcte rodatge de vehicles, tal i com tenia amb anterioritat a la construcció de la carretera de Montaup, a través del talús avui existent.

2n.- Disconforme el Govern amb aquesta resolució, va interposar recurs d'apel·lació el 25 de maig de 2000, el qual fou formalitzat davant d'aquest Tribunal Superior de Justícia el 28 de juny següent. El recurs es fonamenta en diverses consideracions que fan referència a la impossibilitat de que els tribunals dictin injuncions contra l'Administració: a la vulneració del principi de seguretat jurídica com a conseqüència del canvi de criteri del Tribunal de Batlles sobre aquesta qüestió, sense que hagi estat raonat de forma suficient; i a la incompetència del Govern en relació amb les obres que l'agent pretén que es realitzin, ja que aquestes entren dins l'esfera d'atribucions del Comú.

3r.- La representació de l'agent va impugnar el recurs mitjançant escrit presentat el 14 de juliol de 2000, en que contradiu els arguments del Govern i sol·licita la confirmació íntegra de la sentència apel·lada.

4t.- En l'acte de la vista oral, les parts van exposar les consideracions que van estimar més adients a la defensa de llurs interessos.

F O N A M E N T S   D E   D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Atès que la pretensió que formula la part agent en aquest procés consisteix en que es declari l'obligació del M.I. Govern de procedir a la realització de les obres necessàries per a permetre l'accés rodat des de la carretera de Montaup a la finca de la seva propietat, la primera qüestió que s'ha d'examinar és la relativa a si l'Administració general té competència per a dur a terme aquests treballs.

L'article 4.9 de la Llei qualificada de delimitació de competències dels Comuns disposa que correspon als ens locals la construcció i millora de les vies públiques urbanes, carreteres secundàries, camins comunals i de muntanya, places, jardins, aparcaments i estacionaments. Això no obstant, l'Estat proveirà l'enquitrانament de les vies públiques urbanes i el manteniment i l'enquitrانament de les carreteres secundàries.

Partint del fet que la carretera de Montaup té la consideració de via secundària, s'ha de concloure que l'Administració general només conserva competència pel que fa al manteniment i enquitrانament de la carretera, mentre que qualsevol altra actuació que excedeixi del concepte estricte de conservació entra dins les facultats del Comú, com una manifestació de la facultat de "millora" de les carreteres secundàries, com ja va establir la sentència d'aquesta Sala núm. 94-23, de 17 de novembre de 1994.

Des d'aquesta perspectiva general, l'Administració de l'Estat és incompetent per a la realització de les obres que la part agent pretén que dugui a terme.

Tercer.- Des d'un altre punt de vista, l'interessat afirma que, amb independència de les respectives atribucions del Govern i del Comú, l'obligació de realitzar les obres litigioses recau sobre el primer com a conseqüència del fet que la carretera va ser construïda per l'Administració general en l'exercici de les competències que llavors tenia atribuïdes, i si aquestes obres van impedir l'accés rodat a les seves finques, és l'Administració que en aquell moment va actuar qui ha de corregir el perjudici que se li ha causat. El tribunal *a quo* acull aquest raonament, que constitueix la veritable *ratio decidendi* de la sentència apel·lada.

Ara bé, encara que la base jurídica d'aquesta conclusió no es fa explícita ni en els escrits d'al·legacions ni en la sentència impugnada, resulta evident que una hipotètica obligació del Govern de reparar aquests perjudicis derivats d'una obra pública constituïria una manifestació de la responsabilitat extracontractual de l'Administració, que regula el capítol V del Codi, i això amb independència del fet que es pretengui una reparació *in natura* o una indemnització econòmica.

Tanmateix, segons l'article 61 del Codi de l'Administració, el dret a reclamar prescriu en el termini d'un any a comptar de la data en què es produí el fet, l'acció o l'omissió que el motiva. La carretera de Montaup es va acabar l'any 1991, segons manifesta la demandada, i en tot cas abans que la Llei qualificada de 1993 atribuís aquesta competència als Comuns. En conseqüència, quan es va presentar la reclamació davant el Govern el 23 d'octubre de 1998, l'acció de responsabilitat estava prescrita.

Resulta procedent, doncs, estimar el recurs d'apel·lació que formula el M.I. Govern i desestimar la demanda formulada per la representació del Sr. P.R.C., sense fer pronunciament sobre les costes causades en ambdues instàncies.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

1r.- Estimar el recurs d'apel·lació que formula el M.I. Govern contra la sentència de 15 de maig de 2000 de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, la qual es revoca.

2n.- Desestimar la demanda formulada pel Sr. P.R.C. contra la desestimació per silenci del recurs de reposició formulat contra el Decret del M.I. Govern núm. F/99/0033, de 27 de gener de 1999.

3r.- No realitzar especial pronunciament sobre les costes processals.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.